

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 12.03.1997
COM(97) 30 τελικό

97/ 0111(CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ

ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I Το πολιτικό πλαίσιο: μία εσωτερική αγορά η οποία επιτρέπει την ουδέτερη, από άποψη εσόδων, αναδιάρθρωση των φορολογικών συστημάτων με σκοπό την προώθηση της απασχόλησης και την βελτίωση του περιβάλλοντος.

Με την παρούσα πρόταση οδηγίας επιδιώκεται να εκσυγχρονιστεί το κοινοτικό σύστημα φορολογίας των πετρελαιοειδών και να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του σε όλα τα ενεργειακά προϊόντα, με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Παρουσιάζοντας αυτή την πρωτοβουλία, η Επιτροπή θεωρεί ότι έχει αναλάβει μία διττή ευθύνη:

- να προσφέρει στα κράτη μέλη ένα συνεκτικό πλαίσιο, το οποίο θα τα ενθαρρύνει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα,
- και, να επηρεάσει κατά τρόπο ευνοϊκό για την απασχόληση, τις πολιτικές επιλογές που εξακολουθούν να ανήκουν στην αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Πράγματι, με τον τρόπο αυτό η Επιτροπή ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αναθεώρησης των ελάχιστων συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ. Ανταποκρίνεται επίσης στην πρόσκληση του Συμβουλίου, η οποία διατυπώθηκε μετά από την εμπλοκή των διαπραγματεύσεων για τον φόρο CO₂/ενέργεια, να υποβάλει νέες προτάσεις στον τομέα της φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων. Λαμβάνει επίσης υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής για τους ελάχιστους συντελεστές των ειδικών φόρων κατανάλωσης¹, με την οποία της ζητείται να καθορίσει μία συνεκτική βάση φορολόγησης που να περιλαμβάνει τόσο τα πετρελαιοειδή όσο και τα ανταγωνιστικά προϊόντα.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας αποτελεί επίσης την πρώτη νομοθετική έκφραση της φορολογικής στρατηγικής² η οποία παρουσιάστηκε από την Επιτροπή τον Οκτώβριο του 1996 και εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δουβλίνου τον Δεκέμβριο του 1996. Πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως τμήμα της πολιτικής διαδικασίας που άρχισε με το «Σύμφωνο εμπιστοσύνης για την απασχόληση»³ της Επιτροπής. Πρόκειται για τον αναπροσανατολισμό των φορολογικών πολιτικών με σκοπό την καταπολέμηση της ανεργίας, τηρώντας πάντοτε τις αρχές της εσωτερικής αγοράς. Έτσι, η πρόταση οδηγίας καλεί τα κράτη μέλη να καταβάλουν

---

¹ COM (95) 285 τελικό της 13.09.95

² SEC (96) 487 τελικό

³ SEC (96) 1 τελικό

προσπάθειες ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της φορολογικής ουδετερότητας· αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί εάν, παράλληλα με τη θέσπιση του νέου συστήματος φορολόγησης των ενεργειακών προϊόντων, μειωθούν οι υποχρεωτικές εισφορές επί της εργασίας.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας εντάσσεται συνεπώς στο γενικό πολιτικό πλαίσιο. Δεν θεσπίζει νέο φόρο αλλά αποσκοπεί στην καθιέρωση ενός κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων το οποίο καθιστά δυνατή την αναδιάρθρωση των εθνικών φορολογικών συστημάτων και την επίτευξη των στόχων που προσδιορίζονται στο πλαίσιο των πολιτικών για την απασχόληση, το περιβάλλον, τις μεταφορές και την ενέργεια, χωρίς να θίγεται το ουσιαστικό κοινοτικό κεκτημένο: η ενιαία αγορά.

II Το χρονοδιάγραμμα: αναγκαιότητα ανάληψης δράσης σε κοινοτικό επίπεδο

Ορισμένα κράτη μέλη εκδηλώνουν ενδιαφέρον για τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να πραγματοποιηθεί η αναδιάρθρωση και η μεταρρύθμιση των φορολογικών τους συστημάτων σύμφωνα με τις υποδείξεις της Επιτροπής, με σκοπό ιδίως την προσέγγιση του προβλήματος της ανεργίας. Η Επιτροπή θεωρεί ζωτικής σημασίας την συντονισμένη πραγματοποίηση αυτής της μεταρρύθμισης, καθόσον προκύπτει σαφώς ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, τα κράτη μέλη διαθέτουν ένα ολοένα και πιο περιορισμένο περιθώριο χειρισμών σε εθνικό επίπεδο. Συνεπώς, το χρονοδιάγραμμα της παρούσας πρότασης θεωρείται ότι ανταποκρίνεται πλήρως στις ανάγκες αυτές και ότι αντιπροσωπεύει επιπλέον το πρώτο συγκεκριμένο μέτρο σε κοινοτικό επίπεδο, με το οποίο επιδιώκεται να δοθούν στα κράτη μέλη τα κατάλληλα φορολογικά μέσα για την άσκηση των πολιτικών τους στον τομέα του περιβάλλοντος και της απασχόλησης.

III. Εσωτερική αγορά και ευελιξία: τα απαραίτητα στοιχεία για κάθε κοινοτική στρατηγική φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων

Η παρούσα πρόταση οδηγίας βασίζεται στο αξίωμα ότι:

- η εσωτερική αγορά πρέπει να αποτελέσει το κοινό βάθρο όλων των πολιτικών που εμπεριέχουν την προσφυγή στην φορολογία των ενεργειακών προϊόντων (πολιτική για την αναδιάρθρωση της φορολογίας, καθώς και πολιτική στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών, του περιβάλλοντος ...)
- πέρα από αυτό το βασικό κοινό πλαίσιο, κάθε κοινοτικό σύστημα φορολογίας πρέπει να συνιστά ένα αποτελεσματικό όργανο στην υπηρεσία των κρατών μελών.

Σήμερα όμως δεν πληρούται καμία από τις δύο αυτές συνθήκες.

Το «κοινό βάθρο» το οποίο είναι η εσωτερική αγορά έχει εν μέρει μόνο ολοκληρωθεί. Πράγματι, μόνο τα πετρελαιοειδή και οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στα προϊόντα αυτά διέπονται σήμερα από ένα κοινοτικό σύστημα φορολόγησης. Τα άλλα ενεργειακά προϊόντα και οι φόροι πλην των ειδικών φόρων κατανάλωσης εξακολουθούν να ανήκουν στην αρμοδιότητα εκτίμησης κάθε κράτους μέλους. Η κατάσταση αυτή προκαλεί ποικίλα προβλήματα.

Αφενός παρατηρείται ο ανεξέλεγκτος πολλαπλασιασμός εθνικών φόρων, οι οποίοι, λόγω της πολυμορφίας των πεδίων εφαρμογής τους, των τρόπων υπολογισμού τους ή των εφαρμοζόμενων συντελεστών, υπονομεύουν τον ενιαίο χαρακτήρα της εσωτερικής αγοράς και την ελευθέρωση των αγορών της ενέργειας, ιδίως στους τομείς του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας.

Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι η έλλειψη εναρμόνισης των εθνικών συντελεστών φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων (είτε πρόκειται για πετρελαιοειδή, τα οποία σε όλα τα κράτη μέλη φορολογούνται δυνάμει των κοινοτικών ρυθμίσεων αλλά με ιδιαίτερα αποκλίνοντες μεταξύ τους συντελεστές είτε για άλλα προϊόντα, που υπόκεινται ή όχι σε φορολόγηση κατά την επιλογή των κρατών μελών) οδηγεί σε στρεβλώσεις οφειλόμενες στον υπερβολικό φορολογικό ανταγωνισμό. Κράτος μέλος το οποίο επιθυμεί να αυξήσει ή να θεσπίσει φόρο για προϊόν άλλο από τα πετρελαιοειδή, όπως π.χ. το φυσικό αέριο, μπορεί να παρεμποδιστεί στην πρόθεσή του αυτή εάν το εν λόγω προϊόν δεν φορολογείται ή φορολογείται με χαμηλότερο συντελεστή σε γειτονική χώρα, φοβούμενο ότι θα προκαλέσει μετατόπιση της κατανάλωσης. Όπως όμως τονίζεται στο έγγραφο «Η φορολογία στην Ευρωπαϊκή Ένωση», το οποίο υπέβαλε η Επιτροπή στο άτυπο Συμβούλιο της Βερόνας, ένας υπερβολικός ανταγωνισμός στον φορολογικό τομέα «μπορεί να προκαλέσει ανησυχίες λόγω των αρνητικών επιπτώσεων που ενδέχεται να έχει ιδίως στα φορολογικά έσοδα των κρατών μελών, στην αποτελεσματική κατανομή των οικονομικών πόρων στην ΕΕ, καθώς και στην ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση». Με άλλα λόγια, η έλλειψη κοινοτικής διάρθρωσης για τη φορολόγηση όλων των ενεργειακών προϊόντων παρεμποδίζει τα κράτη μέλη από τη συνέχιση των προσπαθειών για την υλοποίηση των απαραίτητων φορολογικών μεταρρυθμίσεων.

Τέλος, είναι αναμφισβήτητο ότι η έλλειψη εναρμόνισης μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη φορολόγηση των ιδίων καυσίμων, προκαλεί κατά τρόπο άμεσο στρεβλώσεις στην αγορά και επηρεάζει τις επιλογές των καταναλωτών και των επιχειρήσεων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στις συνοριακές ζώνες, όπου διαπιστώνεται μετατόπιση της κατανάλωσης για τα καύσιμα θέρμανσης και κινητήρων.

Έχοντας υπόψη όλα αυτά τα στοιχεία διαφαίνεται σαφώς ότι η ενίσχυση των κανόνων της εσωτερικής αγοράς αποτελεί μία ολοένα και πιο πιεστική επιτακτική ανάγκη. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει στο Συμβούλιο μία νέα πρόταση οδηγίας.

Παράλληλα, το ισχύον σήμερα σύστημα δεν παρέχει επαρκή περιθώρια χειρισμών για την άσκηση πολιτικής εκ μέρους των κρατών μελών. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Έσσεν ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει νέες προτάσεις με τις οποίες θα παρέχεται στα κράτη μέλη που το επιθυμούν η δυνατότητα να εφαρμόσουν φόρο για το CO₂/ενέργεια.

Η πολυμορφία των εθνικών στόχων αποτελεί σήμερα έναν αναπόφευκτο παράγοντα, ο οποίος θα πρέπει να ενσωματωθεί σε οποιοδήποτε κοινοτικό σύστημα. Ωστόσο, η πολυμορφία αυτή μπορεί να εκφραστεί μόνον εφόσον πλαισιωθεί από τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς, διότι διαφορετικά υφίσταται ο προαναφερθείς κίνδυνος κατάτμησης. Η ευελιξία σε συνδυασμό με τον προσδιορισμό ορισμένων κοινών κανόνων, όπως προτείνεται στην παρούσα πρόταση οδηγίας, συνιστά ένα αποτελεσματικό μέσο το οποίο ελευθερώνει την ικανότητα των κρατών μελών για ανάληψη πρωτοβουλίας.

Προσφέρει με τον τρόπο αυτό στα κράτη μέλη τη δυνατότητα μεγαλύτερης προσφυγής στη φορολογία των ενεργειακών προϊόντων για σκοπούς προστασίας του περιβάλλοντος. Είναι όμως αποδεκτό ότι στον τομέα αυτό οι ισχύοντες σήμερα κανόνες είναι ορισμένες φορές υπερβολικά άκαμπτοι. Π.χ., κάθε μέτρο για τη διαφοροποίηση της φορολογίας ενός προϊόντος σε συνάρτηση με περιβαλλοντικά πρότυπα πρέπει να λάβει την έγκριση του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.

Η πρόταση οδηγίας προσφέρει επίσης περιθώρια χειρισμού για την αναδιάρθρωση των εθνικών φορολογικών συστημάτων κατά τρόπο που να ευνοεί περισσότερο την απασχόληση. Η πτυχή αυτή θεωρείται εξάλλου ουσιώδης για την Επιτροπή, η οποία σε μεγάλο βαθμό αντιλαμβάνεται την παρούσα πρόταση οδηγίας ως την συγκεκριμένη έκφραση των ενθαρρύνσεων που έχει απευθύνει προς τα κράτη μέλη από το 1993, δηλαδή από την έκδοση του Λευκού Βιβλίου για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα. Το Σύμφωνο εμπιστοσύνης για την απασχόληση το υπενθυμίζει εκ νέου: «πρέπει να τεθεί τέλος στην παρεκτροπή που τείνει σήμερα να μεταθέτει το βάρος των υποχρεωτικών εισφορών στην εργασία».

Η Επιτροπή προτίθεται, μέσω της παρούσας πρότασης οδηγίας, να παράσχει στα κράτη μέλη ένα πλαίσιο για την ανάληψη οικειοθελούς πολιτικής δράσης. Παρότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η ευθύνη της πολιτικής επιλογής ανήκει πλήρως στα κράτη μέλη, η Επιτροπή θεωρεί ως ουσιαστική συνεισφορά την ευκαιρία η οποία τους προσφέρεται, μέσω της παρούσας πρότασης οδηγίας, για αναδιάρθρωση της φορολογίας προς μία κατεύθυνση ευνοϊκότερη για την απασχόληση. **Καλεί συνεπώς τα κράτη μέλη να επιδιώξουν, στο πλαίσιο των πολιτικών τους επιλογών, την επίτευξη του στόχου για φορολογική ουδετερότητα.**

IV Νέα μέτρα προτεινόμενα από την Επιτροπή

Τα νέα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή είναι τα ακόλουθα.

Διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του κοινοτικού συστήματος φορολογίας σε όλα τα ενεργειακά προϊόντα.

Η Επιτροπή προτείνει τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της φορολογίας, πέρα από τα πετρελαιοειδή τα οποία καλύπτονται από τις οδηγίες 92/81/ΕΟΚ και 92/82/ΕΟΚ, ώστε να περιλαμβάνει πλέον και τις ακόλουθες πηγές ενέργειας:

- τους λιθάνθρακες, τους οπτάνθρακες, τους λιγνίτες, τις τύρφες και τα παράγωγα προϊόντα τους·
- το φυσικό αέριο
- την ηλεκτρική ενέργεια

Είναι σαφές ότι όλα αυτά τα προϊόντα, στο βαθμό που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα, είναι άμεσα ή έμμεσα υποκατάστατα και πρέπει συνεπώς να ενταχθούν όλα στο ίδιο καθεστώς φορολόγησης.

Η φορολογική μεταχείριση της ηλεκτρικής ενέργειας

Υπάρχουν δύο τρόποι για την υπαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας στο πεδίο των φορολογικών διατάξεων: φορολογώντας τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (φόρος επί των εισροών) ή φορολογώντας την ίδια την ηλεκτρική ενέργεια (φόρος επί των εκροών).

Η Επιτροπή προτείνει όπως η εναρμόνιση βασιστεί στη φορολόγηση των εκροών, για τους ακόλουθους λόγους:

- είναι η μόνη μέθοδος η οποία επιτρέπει την ομοιόμορφη εφαρμογή της γενικής αρχής της έμμεσης φορολογίας, σύμφωνα με την οποία ο εφαρμοζόμενος φόρος είναι εκείνος της χώρας κατανάλωσης.
- η ηλεκτρική ενέργεια μπορεί να διατίθεται στο εσωτερικό της χώρας ή μεταξύ χωρών χωρίς να πρέπει να φορολογηθεί, και με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται το ενδεχόμενο διπλής φορολογίας στη χώρα κατανάλωσης.
- τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν διάκριση μεταξύ της ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν οι τελικοί καταναλωτές και εκείνης που χρησιμοποιεί η βιομηχανία, και να εφαρμόσουν ανάλογα διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές (αυτό συμβαίνει στην πράξη σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη τα οποία επιβάλλουν σήμερα φορολογία στην ενέργεια).
- είναι το μόνο μέσο για να μειωθεί η φορολογική επιβάρυνση τους ενεργοβόρους βιομηχανικούς κλάδους.

Από την άλλη πλευρά, η φορολογία των εκροών δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να διαφοροποιούν κατά τρόπο άμεσο τα επίπεδα του φόρου σε συνάρτηση με την περιβαλλοντική ποιότητα των χρησιμοποιούμενων καυσίμων. Για την επίλυση του ζητήματος αυτού, η Επιτροπή προτείνει στα κράτη μέλη:

- α) να προσθέσουν έναν συμπληρωματικό φόρο επί των εισροών (μη εναρμονισμένο) στην περίπτωση ανεπιθύμητων καυσίμων από οικολογική άποψη.
- β) και να επιστρέφουν στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίοι χρησιμοποιούν φιλικά προς το περιβάλλον καύσιμα τον καταβληθέντα φόρο από τον τελικό καταναλωτή.

Καθορισμός νέων ελάχιστων ορίων φορολογίας για όλα τα ενεργειακά προϊόντα

Η Επιτροπή προτείνει την αναπροσαρμογή των καθοριζόμενων από την οδηγία 92/82/ΕΟΚ ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας επί των πετρελαιοειδών (που εγκρίθηκαν το 1992 και σε πολλές περιπτώσεις υπολείπονται σήμερα σε μεγάλο βαθμό από τους εφαρμοζόμενους συντελεστές στα κράτη μέλη) καθώς και τη θέσπιση ελάχιστων επιπέδων για τα υπόλοιπα προϊόντα πλην των πετρελαιοειδών.

Η Επιτροπή επέλεξε να διατηρηθεί η δομή των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων η οποία περιλαμβάνεται στην οδηγία 92/82/ΕΟΚ και προτείνει συνεπώς να καθοριστούν σε διαφορετικά επίπεδα οι ελάχιστοι συντελεστές για τις τρεις ακόλουθες κατηγορίες:

- ενεργειακά προϊόντα χρησιμοποιούμενα ως καύσιμα κίνησης
- ενεργειακά προϊόντα χρησιμοποιούμενα ως καύσιμα κίνησης για ορισμένους βιομηχανικούς και εμπορικούς σκοπούς (για τα οποία καθορίζονται ιδιαίτερα μειωμένα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας).
- ενεργειακά προϊόντα χρησιμοποιούμενα ως καύσιμα θέρμανσης.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα ενεργειακά προϊόντα τα οποία δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων ή θέρμανσης δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του φόρου. Αυτό σημαίνει ιδίως ότι δεν φορολογούνται τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία για σκοπούς χημικής αναγωγής ή ως πρώτες ύλες.

Η Επιτροπή προτείνει την κατάρτιση χρονοδιαγράμματος αναπροσαρμογής αυτών των κοινοτικών ελάχιστων ορίων (1998, 2000, 2002). Η πρόταση αυτή έχει ως στόχο:

- όσον αφορά τα καύσιμα κίνησης, την προοδευτική προσέγγιση των συντελεστών μεταξύ των διαφόρων προϊόντων, ιδίως μεταξύ των πετρελαίου ντίζελ και της βενζίνης.
- όσον αφορά τα καύσιμα κίνησης και θέρμανσης που χρησιμοποιούνται για βιομηχανικούς και εμπορικούς σκοπούς, την φορολόγηση σε συνάρτηση με την ενεργειακή αξία, μετά τη λήξη μιας μεταβατικής περιόδου για τα προϊόντα που για πρώτη φορά υπάγονται στο πεδίο φορολόγησης μέσω της παρούσας οδηγίας.

Τα ελάχιστα επίπεδα φορολόγησης για το τελευταίο στάδιο (2002) προτείνονται ως συντελεστές - στόχοι και θα πρέπει να επιβεβαιωθούν, ως προς τον υποχρεωτικό τους χαρακτήρα, σε μεταγενέστερη έκθεση και πρόταση της Επιτροπής. Στην έκθεσή της, η Επιτροπή θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή στα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη προκειμένου να αποφευχθεί κάθε ενδεχόμενο αύξησης της συνολικής φορολογικής τους επιβάρυνσης.

Ευελιξία κατά την προσπάθεια επίτευξης των στόχων που τίθενται στο πλαίσιο των πολιτικών για το περιβάλλον, τις μεταφορές ή την ενέργεια

Η παρούσα πρόταση οδηγίας αποσκοπεί στο να παράσχει το πλαίσιο για την ανάληψη πρωτοβουλιών εκ μέρους των κρατών μελών στους προαναφερθέντες τομείς.

Κατά την εκτίμηση της τήρησης των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων, η Επιτροπή προτείνει να λαμβάνεται πλέον υπόψη το σύνολο των έμμεσων φόρων (πλην του ΦΠΑ) που επιβαρύνουν ένα προϊόν. Με τον τρόπο αυτό λαμβάνεται υπόψη η διαφοροποίηση των εφαρμοζόμενων εθνικών φόρων από τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα (ειδικοί φόροι κατανάλωσης, φόροι επί της ενέργειας, επί των εκπομπών .....).

Η Επιτροπή προτείνει επίσης να δοθούν στα κράτη μέλη ορισμένες εναλλακτικές δυνατότητες που θα τους επιτρέψουν να ασκήσουν πιο φιλόδοξη πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος. Η ευελιξία αυτή είναι πλήρως συνεκτική με τους περιβαλλοντικούς στόχους τους οποίους ενέκρινε η Ένωση κατά το Συμβούλιο Ενέργειας/Περιβάλλοντος του Οκτωβρίου 1990 (σταθεροποίηση των εκπομπών CO₂ το έτος 2000 στα επίπεδα του 1990) και ως συμβαλλόμενο μέρος στην σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος. Προτείνει π.χ. να δοθεί στα κράτη δυνατότητα να διαφοροποιούν, χωρίς προηγούμενη έγκριση εφόσον τηρούν τα ελάχιστα κοινοτικά όρια, τον εφαρμοζόμενο για ένα προϊόν συντελεστή φορολόγησης σε συνάρτηση με περιβαλλοντικά πρότυπα, ή ακόμη να δοθεί στα κράτη μέλη δυνατότητα να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές ή φοροαπαλλαγές για ορισμένα προϊόντα ή χρήσεις (βιοκαύσιμα, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σιδηροδρομική μεταφορά, ποτάμια ναυσιπλοΐα, θερμότητα παραγόμενη σε εγκαταστάσεις συμπαραγωγής).

Όσον αφορά ειδικότερα το φυσικό αέριο, η Επιτροπή προτείνει, στην περίπτωση κατά την οποία η αγορά του εν λόγω προϊόντος βρίσκεται σε φάση ανάπτυξης, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν απαλλαγές ή μειώσεις φόρου για μία περίοδο η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τα 10 έτη μετά από την θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας. Η διάταξη αυτή καθώς και εκείνες που ενθαρρύνουν την ανάπτυξη εναλλακτικών πηγών ενέργειας, αποσκοπούν επίσης στο να ενισχύσουν την ασφάλεια εφοδιασμού της Ένωσης μέσω της διαφοροποίησης των πηγών ενέργειας.

Η ευελιξία αποτελεί αντικείμενο και του άρθρου 16 της πρότασης οδηγίας. Στο άρθρο αυτό η Επιτροπή προτείνει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα, εφόσον επιδιώκουν την επίτευξη ειδικών πολιτικών στόχων, να αποκλίνουν από τους ελάχιστους κοινοτικούς συντελεστές. Όσον αφορά την πολιτική στον τομέα των μεταφορών, η δυνατότητα αυτή είναι ακόμη μεγαλύτερη προκειμένου να διευκολυνθεί η καθιέρωση αποτελεσματικών μέσων τιμολόγησης των μεταφορών (ιδίως για την τιμολόγηση των χερσαίων μεταφορών), τα οποία ενδέχεται να ανταποκρίνονται καλύτερα στα προβλήματα του τομέα όπως π.χ. η κυκλοφοριακή συμφόρηση και η ατμοσφαιρική ρύπανση. Όπως προκύπτει από το Λευκό Βιβλίο της Επιτροπής «προς ένα δίκαιο και αποτελεσματικό καθορισμό των τιμών στις μεταφορές» (COM(95) 69 τελικό), η καθιέρωση αυτών των μέσων δεν θα πρέπει να οδηγήσει, αυτή καθαυτή, σε αύξηση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης στις μεταφορές.

Μέτρα υπέρ των επιχειρήσεων

Για να μην θιγεί η ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων έναντι των επιχειρήσεων από τρίτες χώρες, λόγω της διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας και του καθορισμού νέων ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας, η Επιτροπή προτείνει:

- για τις επιχειρήσεις των οποίων το ενεργειακό κόστος κυμαίνεται μεταξύ 10 και 20% του κόστους παραγωγής, να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χορηγούν στις εν λόγω επιχειρήσεις πλήρη ή μερική έκπτωση του φόρου επί του τμήματος του ενεργειακού τους κόστους που υπερβαίνει το 10% του συνολικού τους κόστους παραγωγής·
- για τις επιχειρήσεις των οποίων το ενεργειακό κόστος είναι ανώτερο του 20% του κόστους παραγωγής, τα κράτη μέλη να χορηγούν υποχρεωτικώς πλήρη έκπτωση φόρου επί του τμήματος του ενεργειακού τους κόστους που υπερβαίνει το 10% του συνολικού τους κόστους παραγωγής.

V Αναμενόμενα οφέλη από την έκδοση της οδηγίας

Εφόσον εκδοθεί, η παρούσα πρόταση οδηγίας θα έχει θετικές συνέπειες για τα κράτη μέλη, για τις επιχειρήσεις και για τους ευρωπαίους πολίτες.

Για τα κράτη μέλη

Με τη θέσπιση ενός κοινού πλαισίου κανόνων για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων, η παρούσα πρόταση οδηγίας θα προσφέρει στα κράτη μέλη νέα περιθώρια χειρισμών κατά την άσκηση των εθνικών τους πολιτικών.

Αφενός, με τον περιορισμό των φαινομένων φορολογικού ανταγωνισμού (λόγω της προσέγγισης των εθνικών συντελεστών φορολόγησης για τα ενεργειακά προϊόντα) τα κράτη μέλη θα αποκτήσουν εκ νέου την πλήρη και ακέραιη κυριαρχία τους στον φορολογικό τομέα. Η ελευθερία αυτή θα μπορούσε να εκφραστεί ιδίως στο πλαίσιο της πολιτικής για το περιβάλλον.

Αφετέρου, η δημιουργία νέας πηγής φορολογικών εσόδων θα προσφέρει μία σημαντική ευκαιρία στα κράτη μέλη: να ελαφρύνουν τις υποχρεωτικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στην εργασία και να συμβάλλουν με τον τρόπο αυτό στην μείωση της ανεργίας. Είναι πράγματι αποδεκτό ότι η δυνατότητα αυτή περιορίζεται σήμερα λόγω «της δυσχέρειας που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη στο να εξεύρουν επαρκείς και κατάλληλους δημοσιονομικούς πόρους για να αντισταθμίσουν την επακόλουθη απώλεια εσόδων»⁴. Όσον αφορά την παρούσα πρόταση οδηγίας, πρόθεση της Επιτροπής είναι να είναι ουδέτερη από φορολογική άποψη και να ενθαρρύνει έντονα τα κράτη μέλη στο να εφαρμόσουν τις διατάξεις της στο πλαίσιο της άσκησης ευνοϊκής πολιτικής για την απασχόληση.

Για τις επιχειρήσεις

Η πρόταση οδηγίας δημιουργεί τις βάσεις για τη λειτουργία μιας αποτελεσματικής αγοράς και την ύπαρξη πιο ισότιμων συνθηκών ανταγωνισμού. Οι επιχειρήσεις δεν έπαψαν να ζητούν την συγκεκριμένη εφαρμογή αυτών των αρχών για τα ενεργειακά προϊόντα, π.χ. κατά τη Διάσκεψη της Λισαβόνας για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης την οποία οργάνωσε η Επιτροπή το Νοέμβριο 1995.

Είναι πράγματι βέβαιο ότι οι επιχειρήσεις θα επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν λόγω της βελτίωσης της λειτουργίας της αγοράς στον τομέα των ενεργειακών προϊόντων (καθότι θα εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις που προκαλεί η διαφορετική μεταχείριση ανταγωνιστικών ενεργειακών προϊόντων). Οι επιχειρήσεις θα επωφεληθούν επίσης από την ύπαρξη ισότιμων όρων ανταγωνισμού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πράγματι, οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σήμερα προβλήματα λόγω των διαφορών που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη φορολογική μεταχείριση της ενέργειας. Όταν το ενεργειακό κόστος αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό τμήμα του κόστους παραγωγής, οι διαφορές αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν άμεσα την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Έτσι, η πρόταση οδηγίας αποσκοπεί στη μείωση αυτών των διαφορών μέσω της θέσπισης «ισότιμων όρων ανταγωνισμού».

---

⁴ Η φορολογία στην Ευρωπαϊκή Ένωση - έκθεση για την εξέλιξη των φορολογικών συστημάτων, COM(96) 546 τελικό

Όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων έναντι των τρίτων χωρών, η Επιτροπή έχει πλήρη επίγνωση της επίπτωσης που ενδέχεται να έχει η επιβολή βαρύτερης φορολογίας στην ενέργεια. Για το λόγο αυτό η πρόταση οδηγίας προβλέπει μέτρα ελάφρυνσης της φορολογικής επιβάρυνσης για τις επιχειρήσεις έντασης ενέργειας. Η βελτίωση της ενεργειακής αποτελεσματικότητας που θα προκύψει από την καθιέρωση του νέου κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων θα συμβάλλει επίσης στη μεσοπρόθεσμη αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.

Τέλος, δεν πρέπει να υποτιμηθούν και τα οφέλη που ενδέχεται να προκύψουν από την ελάφρυνση των επιβαρύνσεων που επιβάλλονται στην εργασία.

Για τον πολίτη - καταναλωτή

Όπως προκύπτει από τους πίνακες του παραρτήματος για τα δύο προϊόντα υψηλής κατανάλωσης (αμόλυβδη βενζίνη και πετρέλαιο), η πρόταση οδηγίας θα οδηγήσει σε πολύ περιορισμένη αύξηση των τιμών καταναλωτή και αυτό σε λίγα μόνο κράτη μέλη. Οι αυξήσεις αυτές είναι απαραίτητες εάν στόχος είναι να μειωθούν οι υπάρχουσες σήμερα αποκλίσεις λόγω της μη προσέγγισης των εθνικών συντελεστών φορολογίας επί της ενέργειας.

Ο καταναλωτής είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος στην ύπαρξη διαφορών ανάλογα με τον τόπο κατανάλωσης (ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές) οι οποίες προκύπτουν από την μη εναρμόνιση των εθνικών συντελεστών. Αλλά, σε αντίθεση με ότι συμβαίνει από τη μείωση των τιμών λόγω βελτίωσης της αποτελεσματικότητας της αγοράς, τα οφέλη που προκύπτουν από τις φορολογικές διαφορές δεν αντιστοιχούν σε καμία διαρθρωτική πραγματικότητα και ενδέχεται να οδηγήσουν μεσοπρόθεσμα σε επιζήμιες για την οικονομία στρεβλώσεις. Μέσω της επιδιωκόμενης προσέγγισης των εθνικών συντελεστών, η πρόταση οδηγίας αποσκοπεί ακριβώς στο να θέσει τέρμα στις προαναφερθείσες δυσλειτουργίες.

Ο καταναλωτής αναμένεται επίσης να επωφεληθεί από τη βελτίωση του τρόπου τιμολόγησης στον τομέα του περιβάλλοντος και των μεταφορών η οποία θα προκύψει λόγω της εφαρμογής της πρότασης οδηγίας, και, βεβαίως, από τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος σε μεσοπρόθεσμη βάση.

Τέλος, η χρησιμοποίηση των εσόδων από τη φορολογία των ενεργειακών προϊόντων για τη μείωση του κόστους εργασίας και τον ενδεχόμενο περιορισμό της ανεργίας, αναμένεται ότι θα ωφελήσει κατά πρώτο λόγο τον πολίτη-καταναλωτή.

VI Συμπέρασμα

Χωρίς να θεσπίζει νέο φόρο, η παρούσα πρόταση οδηγίας επιδιώκει την επίτευξη στόχων όπως η εμβάθυνση της εσωτερικής αγοράς, η καλύτερη προστασία του περιβάλλοντος και η καταπολέμηση της ανεργίας, μέσω της θέσπισης ενός κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων με το οποίο καθίσταται δυνατή η αναδιάρθρωση των εθνικών φορολογικών συστημάτων.

Ιδιαίτερα στον τομέα της πολιτικής για το περιβάλλον, είναι ολοένα και περισσότερο πρόδηλο ότι τα κράτη μέλη αναμένουν την θέσπιση κοινοτικών μέσων τα οποία θα τους επιτρέψουν να ασκήσουν τις εθνικές τους πολιτικές με βάση την αρχή της επικουρικότητας. Η παρούσα πρόταση οδηγίας αναμένεται ότι θα τους παράσχει τη δυνατότητα αυτή.

Βέβαια, δεν θα πρέπει να αποσιωπηθούν οι φόβοι που προκαλεί οποιοδήποτε φορολογικό σχέδιο. Οι καταναλωτές διατυπώνουν φόβους για αύξηση των τιμών καυσίμων κίνησης ή θέρμανσης, ενώ οι επιχειρήσεις και τα κράτη μέλη εκδηλώνουν την ανησυχία τους για το ενδεχόμενο μείωσης της ανταγωνιστικότητας. Πάντως, η Επιτροπή θεωρεί ότι, εφόσον τα κράτη μέλη εφαρμόσουν την προσέγγιση της φορολογικής ουδετερότητας που η ίδια συνιστά, η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν θα οδηγήσει σε αύξηση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης.

Στο πλαίσιο αυτό, οι μακροοικονομικές προσομοιώσεις που εκπόνησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής δείχνουν ότι η πρόταση οδηγίας θα έχει θετική οικονομική επίπτωση στην οικονομική ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Από τις προσομοιώσεις αυτές προκύπτει ιδίως ότι η προσέγγιση της φορολογικής ουδετερότητας θα οδηγήσει στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης και ότι η καθαρή επίπτωση αυτής της πρότασης στο κάθε νοικοκυριό (περίπου 54 ECU ανά νοικοκυριό το έτος 2000) δεν θα οδηγήσει σε συρρίκνωση της ιδιωτικής κατανάλωσης. Στην σημερινή οικονομική κατάσταση, οι δυνατότητες αυτές θα πρέπει να τεθούν στη διάθεση τόσο των κρατών μελών όσο και της Κοινότητας στο σύνολό της.

Πίνακας 1: Επιπτώσεις στους εθνικούς συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης από την προτεινόμενη αύξηση του ελάχιστου κοινοτικού συντελεστή φορολογίας στην αμόλυβδη βενζίνη

Κράτος μέλος	Ειδικοί φόροι κατανάλωσης Ιανουάριος 1997	Ειδικοί φόροι κατανάλωσης Ιανουάριος 1998 (εκτίμηση*)	Επίπτωση στους εθνικούς συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης		Σχετική επίπτωση στην τιμή πρατηρίων καυσίμων (%)
			Αύξηση σε ECU	% αύξηση	
Γερμανία	503	527	0	0 %	0 %
Αυστρία	416	435	0	0 %	0 %
Βέλγιο	510	534	0	0 %	0 %
Δανία	447	467	0	0 %	0 %
Ισπανία	363	380	37	10 %	6 %
Φινλανδία	536	561	0	0 %	0 %
Γαλλία	576	602	0	0 %	0 %
Ελλάδα	350	366	51	14 %	9 %
Ιρλανδία	403	422	0	0 %	0 %
Ιταλία	534	558	0	0 %	0 %
Λουξεμβούργο	349	365	52	14 %	8 %
Κάτω Χώρες	530	555	0	0 %	0 %
Πορτογαλία	469	490	0	0 %	0 %
Ηνωμένο Βασίλειο	501	524	0	0 %	0 %
Σουηδία	494	517	0	0 %	0 %
Ελάχιστο επίπεδο ΕΕ	287	417	130	45 %	-

* Για την περίοδο 1993-1997, η μέση ετήσια αύξηση στην Ένωση, σε πραγματικούς όρους, των ειδικών φόρων κατανάλωσης στην αμόλυβδη βενζίνη, είναι 2,4%. Ο ανωτέρω πίνακας βασίζεται στην υπόθεση πραγματικής αύξησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης μεταξύ 1997 και 1998 κατά 2,4% συν τον πληθωρισμό.

Πίνακας 2: Επιπτώσεις στους εθνικούς συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης από την προτεινόμενη αύξηση του ελάχιστου κοινοτικού συντελεστή στο πετρέλαιο

Κράτος μέλος	Ειδικοί φόροι κατανάλωσης Ιανουάριος 1997	Ειδικοί φόροι κατανάλωσης Ιανουάριος 1998 (εκτίμηση*)	Επίπτωση στους εθνικούς συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης		Σχετική επίπτωση στην τιμή πρατηρίου καυσίμων (%)
			Αύξηση σε ECU	% αύξηση	
Γερμανία	319	330	0	0 %	0 %
Αυστρία	291	301	9	3 %	1 %
Βέλγιο	292	302	8	3 %	1 %
Δανία	308	319	0	0 %	0 %
Ισπανία	264	273	37	14 %	7 %
Φινλανδία	285	295	15	5 %	3 %
Γαλλία	358	370	0	0 %	0 %
Ελλάδα	247	255	55	21 %	11 %
Ιρλανδία	352	364	0	0 %	0 %
Ιταλία	390	404	0	0 %	0 %
Λουξεμβούργο	254	263	47	18 %	9 %
Κάτω Χώρες	320	331	0	0 %	0 %
Πορτογαλία	266	276	34	12 %	7 %
Ηνωμένο Βασίλειο	501	519	0	0 %	0 %
Σουηδία	355	368	0	0 %	0 %
Ελάχιστο επίπεδο ΕΕ	245	310	65	27 %	-

* Για την περίοδο 1993-1997, η μέση ετήσια αύξηση στην Ένωση, σε πραγματικούς όρους, των ειδικών φόρων κατανάλωσης στην πετρέλαιο, είναι 1,3%. Ο ανωτέρω πίνακας βασίζεται στην υπόθεση πραγματικής αύξησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης μεταξύ 1997 και 1998 κατά 1,3% συν τον πληθωρισμό.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των
ενεργειακών προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 92/81/ΕΟΚ¹ και 92/82/ΕΟΚ², που αφορούν αντίστοιχα την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή και την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή, περιορίζεται στα πετρελαιοειδή,

ότι η έλλειψη κοινοτικών διατάξεων που να επιβάλλουν μία ελάχιστη φορολογία στα ενεργειακά προϊόντα εκτός των πετρελαιοειδών βλάπτει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 130Ρ της συνθήκης, οι ανάγκες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων πολιτικών της Κοινότητας,

ότι στο πλαίσιο του Συμβουλίου ενέργειας/περιβάλλοντος του Οκτωβρίου του 1990 η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε ως στόχο τη σταθεροποίηση των εκπομπών CO₂ το 2000 στο επίπεδο του 1990,

ότι, ως συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύθηκε να θέσει σε εφαρμογή τα απαραίτητα μέτρα για τη σταθεροποίηση της συγκέντρωσης στην ατμόσφαιρα των αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, σε επίπεδο που διαφυλάσσει το κλιματικό σύστημα από κάθε επικίνδυνη διαταραχή,

ότι η φορολογία των ενεργειακών προϊόντων είναι ένα από τα διαθέσιμα μέσα για την επίτευξη αυτών των στόχων,

---

¹ Οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 σχετικά με την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316 της 31.10.92, σελ. 12).

² Οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316 της 31.10.92, σελ. 19).

ότι, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του Λευκού Βιβλίου της Επιτροπής για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, η θέσπιση νέων ρυθμίσεων δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση της συνολικής φορολογικής επιβαρύνσης στα κράτη μέλη,

ότι η εφαρμογή της αρχής περί ουδετερότητας του φόρου θα συμβάλει στην αναδιάρθρωση και στον εκσυγχρονισμό των φορολογικών συστημάτων, ενθαρρύνοντας την ανάληψη πρωτοβουλιών για μεγαλύτερη προστασία του περιβάλλοντος και περισσότερη χρησιμοποίηση της εργασίας,

ότι, ωστόσο, εναπόκειται στα κράτη μέλη ο καθορισμός των ρυθμίσεων για τη διασφάλιση της ουδετερότητας του φόρου,

ότι οι σχετικές τιμές των ενεργειακών προϊόντων αποτελούν τις βασικές παραμέτρους των κοινοτικών πολιτικών ενέργειας και μεταφορών,

ότι η φορολογία καθορίζει εν μέρει την τιμή των ενεργειακών προϊόντων,

ότι η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η υλοποίηση των στόχων των άλλων κοινοτικών πολιτικών απαιτεί τον καθορισμό ελάχιστων επιπέδων φορολογίας σε κοινοτικό επίπεδο για όλα τα ενεργειακά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρικής ενέργειας,

ότι πρέπει ωστόσο να δοθεί στα κράτη μέλη η απαραίτητη ευελιξία για τη χάραξη και την εφαρμογή πολιτικών προσαρμοσμένων στις εθνικές συνθήκες,

ότι τα κράτη μέλη επιδιώκουν την καθιέρωση ή διατήρηση διαφόρων ειδών φόρων στα ενεργειακά προϊόντα,

ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να τηρούν τα ελάχιστα κοινοτικά επίπεδα φορολογίας μέσω της σώρευσης των φόρων της επιλογής τους (εξαιρουμένου του ΦΠΑ),

ότι η δυνατότητα διαφοροποίησης του εθνικού επιπέδου φορολογίας για το ίδιο προϊόν, τηρουμένων των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας και των κανόνων της εσωτερικής αγοράς και του ανταγωνισμού, ανταποκρίνεται στον ανωτέρω στόχο,

ότι πρέπει να οριστούν διαφορετικά ελάχιστα κοινοτικά επίπεδα φορολογίας ανάλογα με τη χρησιμοποίηση των ενεργειακών προϊόντων,

ότι τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων για ορισμένους βιομηχανικούς και εμπορικούς σκοπούς και τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης υπόκεινται κατά κανόνα σε χαμηλότερη φορολογία από τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων,

ότι οι μεγάλες διαφορές μεταξύ των επιπέδων φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη είναι επιβλαβείς για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,

ότι ο καθορισμός των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας στο ενδεικνυόμενο ύψος μπορεί να επιτρέψει τη μείωση των υφιστάμενων διαφορών,

ότι τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας πρέπει να αντανακλούν την ανταγωνιστική θέση των διαφόρων ενεργειακών προϊόντων,

ότι για το σκοπό αυτόν πρέπει τα εν λόγω ελάχιστα επίπεδα να υπολογίζονται κατά το δυνατόν σε συνάρτηση με την ενεργειακή αξία των προϊόντων,

ότι, ωστόσο, η μέθοδος αυτή δεν πρέπει να εφαρμοστεί στα καύσιμα κινητήρων και ότι, όσον αφορά τα υπόλοιπα προϊόντα, δεν πρέπει να εφαρμοστεί χωρίς τη μεσολάβηση μίας μεταβατικής περιόδου,

ότι τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλονται στα ενεργειακά προϊόντα εκτός των πετρελαιοειδών πρέπει να αυξηθούν σταδιακά,

ότι είναι απαραίτητο, προκειμένου να αποφευχθεί η μείωση της αξίας των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας, να καθορισθεί ένα χρονοδιάγραμμα αύξησης των εν λόγω ελάχιστων επιπέδων ανά διετία και να προβλεφθεί, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2001, ο καθορισμός νέων ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας από το Συμβούλιο για μία επόμενη περίοδο,

ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν ορισμένες υποχρεωτικές απαλλαγές σε κοινοτικό επίπεδο,

ότι πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χορηγούν, εάν το επιθυμούν, ορισμένες άλλες απαλλαγές ή μειώσεις των ελάχιστων κοινοτικών επιπέδων φορολογίας στο έδαφός τους, εφόσον τούτο δεν βλάπτει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και δεν προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού,

ότι τέτοιου είδους απαλλαγές ή μειώσεις ελάχιστων επιπέδων θα διευκόλυναν σε μεγάλο βαθμό την θέσπιση αποτελεσματικότερων μέσων τιμολόγησης των μεταφορών,

ότι, ιδίως, για να προωθηθεί η χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας πρέπει να τύχουν προνομιακής μεταχείρισης,

ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί διαδικασία που θα επιτρέψει τη χορήγηση, από τα κράτη μέλη για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, άλλων απαλλαγών ή μειώσεων του επιπέδου φορολογίας,

ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστεί μία διαδικασία εξέτασης σε τακτά διαστήματα των εν λόγω απαλλαγών ή μειώσεων,

ότι πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να διενεργούν επιστροφές φόρου στις επιχειρήσεις που επιβαρύνονται με επενδυτικές δαπάνες οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση της ενεργειακής αποτελεσματικότητας και στις επιχειρήσεις των οποίων το ενεργειακό κόστος αποτελεί σημαντικό μέρος της αξίας των πωλήσεων,

ότι πρέπει να προβλεφθεί, για λόγους ενημέρωσης, η κοινοποίηση ορισμένων εθνικών μέτρων από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή,

ότι η εν λόγω κοινοποίηση δεν αποδεσμεύει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση κοινοποίησης ορισμένων εθνικών μέτρων όπως προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της συνθήκης,

ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ³ σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης πρέπει να επεκταθεί σε όλα τα προϊόντα και τους έμμεσους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

---

³ Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76 της 23.3.92, σελ. 124).

1. Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν φορολογία στα ενεργειακά προϊόντα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Κατά την εφαρμογή αυτή της οδηγίας, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν κάθε ενδεχόμενο αύξησης της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης στο εσωτερικό τους. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, τα κράτη μέλη επιδιώκουν, ιδίως να μειώσουν ταυτόχρονα τις υποχρεωτικές επιβαρύνσεις που επιβάλλουν στην εργασία.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ο όρος “ενεργειακά προϊόντα” καλύπτει τα προϊόντα που αναφέρονται κατωτέρω:

- (α) τα προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 1507 έως 1518 της ΣΟ
- (β) τα προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 2207 της ΣΟ
- (γ) τα προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2701 έως 2715 της ΣΟ
- (δ) τα προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2901 έως 2902 της ΣΟ
- (ε) τα προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 2905 της ΣΟ
- (στ) τα προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 3403 της ΣΟ
- (ζ) τα προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 3811 της ΣΟ
- (η) τα προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 3817 της ΣΟ
- (θ) τα προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 4401 και 4402 της ΣΟ

2. Η παρούσα οδηγία έχει επίσης εφαρμογή:

- α) στην ηλεκτρική ενέργεια που εμπίπτει στον κωδικό 2716 της ΣΟ
- β) στη θερμική ενέργεια που παράγεται κατά την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

3. Εκτός από τα φορολογητέα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κάθε άλλο προϊόν το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, διατίθεται προς πώληση ή χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων ή θέρμανσης ή ως πρόσθετο ή προκειμένου να αυξήσει τον τελικό όγκο των εν λόγω καυσίμων φορολογείται ως καύσιμο κινητήρων ή ως καύσιμο θέρμανσης αντίστοιχα.

4. Οι κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας στους οποίους παραπέμπει η παρούσα οδηγία είναι εκείνοι που περιλαμβάνονται στο κείμενο της συνδυασμένης ονοματολογίας που ισχύει την 1η Οκτωβρίου 1996.

Άρθρο 3

Οι αναφορές της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σε “πετρελαιοειδή” και “ειδικό φόρο κατανάλωσης” (στο μέτρο που αφορούν πετρελαιοειδή) ερμηνεύονται ότι καλύπτουν όλα τα ενεργειακά προϊόντα και τους εθνικούς έμμεσους φόρους που αναφέρονται αντίστοιχα στο άρθρο 2 και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας.

II: Επίπεδα φορολογίας

Άρθρο 4

1. Τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 2 δεν μπορούν να είναι χαμηλότερα από τα ελάχιστα επίπεδα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Τα φορολογητέα ενεργειακά προϊόντα, εκτός εκείνων για τα οποία ορίζεται ελάχιστο επίπεδο φορολογίας στην παρούσα οδηγία, υπόκεινται σε φορολογία, ανάλογα με τη χρησιμοποίησή τους, της οποίας το ύψος δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από το ελάχιστο επίπεδο φορολογίας του ισοδύναμου καυσίμου θέρμανσης ή κίνησης.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “επίπεδο φορολογίας” νοείται το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους έμμεσους φόρους (εξαιρουμένου του ΦΠΑ) που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα επί της ποσότητας του καταναλωθέντος προϊόντος.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές ανάλογα με τη χρησιμοποίηση ή την ποιότητα ενός προϊόντος, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία και ότι οι εν λόγω συντελεστές συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο.

2. Όταν για λόγους περιβαλλοντικής ή/και υγειονομικής πολιτικής ισχύουν διάφορα πρότυπα σε κοινοτικό επίπεδο για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη που επιθυμούν να επιβάλλουν διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές σε ένα προϊόν ανάλογα με την ποιότητα αυτού του προϊόντος, χρησιμοποιούν κριτήρια καθορισθέντα σε κοινοτικό επίπεδο.

Άρθρο 6

Από την 1η Ιανουαρίου 1998 τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των καυσίμων κίνησης ορίζονται ως εξής:

- για τη βενζίνη: 417 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C. Επιπλέον, τα κράτη μέλη επιβάλλουν στη βενζίνη με μόλυβδο υψηλότερο φορολογικό συντελεστή από ό,τι στην αμόλυβδη βενζίνη.
- για το πετρέλαιο ντίζελ: 310 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για την κηροζίνη: 310 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για το υγραέριο: 141 ECU ανά 1000 kg,
- για το φυσικό αέριο: 2,9 ECU ανά γίγα joule.

Άρθρο 7

1. Ανεξαρτήτως του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των ακόλουθων προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ορίζονται ως εξής:

- για το πετρέλαιο ντίζελ: 32 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για την κηροζίνη: 30 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για το υγραέριο: 41 ECU ανά 1000 kg,
- για το φυσικό αέριο: 0,3 ECU ανά γίγα joule,

2. Το παρόν άρθρο έχει εφαρμογή στις ακόλουθες βιομηχανικές και εμπορικές χρήσεις:

- (α) για τη γεωργία, τη δενδροκομία, την ιχθυοκαλλιέργεια και τη δασοκομία,
- (β) για τους κινητήρες σταθερής θέσης,
- (γ) για τον εξοπλισμό και τα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται σε οικοδομές, έργα πολιτικού μηχανικού και δημόσια έργα,
- (δ) για τα οχήματα που σύμφωνα με τον προορισμό τους χρησιμοποιούνται εκτός οδικών αξόνων ή τα οποία δεν έχουν λάβει άδεια για κύρια χρήση στις δημόσιες οδούς,

- (ε) για τη μεταφορά επιβατών και τους «εξαρτημένους» στόλους που παρέχουν υπηρεσία σε δημόσιους φορείς. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν το πεδίο εφαρμογής των μειωμένων φορολογικών συντελεστών στην τοπική μεταφορά επιβατών.

Στην περίπτωση της χρήσης που ορίζεται στο σημείο (ε), το παρόν άρθρο ισχύει μόνο για το υγραέριο και το φυσικό αέριο.

Άρθρο 8

Από την 1η Ιανουαρίου 1998, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των καυσίμων θέρμανσης ορίζονται ως εξής:

- για το πετρέλαιο ντήζελ: 21 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για το βαρύ πετρέλαιο που εμπίπτει στον κωδικό 2710 00 74 της ΣΟ: 18 ECU ανά 1000 kg,
- για άλλα βαρέα πετρέλαια που εμπίπτουν στον κωδικό 2710 της ΣΟ: 22 ECU ανά 1000 kg,
- για την κηροζίνη: 7 ECU ανά 1000 λίτρα σε θερμοκρασία 15°C,
- για το υγραέριο: 10 ECU ανά 1000 kg,
- για το φυσικό αέριο: 0,2 ECU ανά γίγα joule
- για τα στερεά ενεργειακά προϊόντα: 0,2 ECU ανά γίγα joule.

Άρθρο 9

Από την 1η Ιανουαρίου 1998, το ελάχιστο επίπεδο φορολογίας της ηλεκτρικής ενέργειας και της θερμικής ενέργειας που δημιουργείται κατά την παραγωγή της ορίζεται σε 1 ECU ανά megawatt/ώρα.

Άρθρο 10

1. Τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία θα τροποποιηθούν την 1η Ιανουαρίου 2000 και θα ανέλθουν στα επίπεδα που αναγράφονται στο παράρτημα Ι.

2. Το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2001, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα ορίσει, βάσει έκθεσης και πρότασης της Επιτροπής, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας για μία ακόμη περίοδο με έναρξη την 1η Ιανουαρίου 2002 και θα εγκρίνει τα υπόλοιπα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη βελτίωση της λειτουργίας του συστήματος φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων. Έως ότου το Συμβούλιο θεσπίσει νέα επίπεδα φορολογίας βάσει έκθεσης και πρότασης της Επιτροπής, τα κράτη μέλη θεωρούν τα αναφερόμενα στο παράρτημα Ι ποσά ως επίπεδα-στόχους φορολόγησης από το 2002.

Η έκθεση της Επιτροπής και η εξέταση από το Συμβούλιο θα λαμβάνουν υπόψη την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, την πραγματική αξία των επιπέδων φορολογίας, την επίτευξη των στόχων της περιβαλλοντικής πολιτικής και των άλλων στόχων της Συνθήκης. Στην έκθεση περιλαμβάνεται επίσης ανάλυση των μέτρων που έλαβαν τα κράτη μέλη για την επίτευξη της ουδετερότητας του φόρου κατά την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, και στην πρόταση της Επιτροπής λαμβάνεται πλήρως υπόψη ο παράγοντας αυτός.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη μπορούν να εκφράζουν τα εθνικά επίπεδα φορολογίας σε άλλες μονάδες από αυτές που ορίζονται στα άρθρα 6 έως 9 της οδηγίας, υπό την προϋπόθεση ότι τα αντίστοιχα επίπεδα φορολογίας, μετά τη μετατροπή στις μονάδες αυτές, δεν θα είναι κατώτερα από τα ελάχιστα επίπεδα που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

1. Η ισοτιμία του ECU με τα εθνικά νομίσματα βάσει της οποίας υπολογίζεται το ύψος των επιπέδων φορολογίας ορίζεται μία φορά ετησίως. Οι εφαρμοζόμενες συναλλαγματικές ισοτιμίες είναι εκείνες που ανακοινώνονται την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Οκτωβρίου και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν το ύψος της φορολογίας που ισχύει κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, εάν η μετατροπή του ύψους του επιπέδου φορολογίας εκφρασμένου σε ECU οδηγεί σε αύξηση του επιπέδου φορολογίας εκφρασμένου στο εθνικό νόμισμα μικρότερη από 5% ή 5 ECU, οποιοδήποτε ποσό είναι μικρότερο.

III. Απαλλαγές και επιστροφές φόρων

Άρθρο 13

1. Εκτός από τις γενικές διατάξεις που προβλέπονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ σχετικά με τις απαλλασσόμενες χρήσεις των φορολογητέων προϊόντων και με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα ακόλουθα προϊόντα από τη φορολογία, υπό τις προϋποθέσεις που θα ορίσουν προκειμένου να διασφαλισθεί η ορθή και απρόσκοπτη εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και να αποφευχθεί η φοροδιαφυγή, η φοροαποφυγή ή η κατάχρηση:

- (α) Ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς εκτός από καύσιμα κινητήρων ή θέρμανσης. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, στα καύσιμα θέρμανσης δεν θα περιλαμβάνονται τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται κυρίως στο πλαίσιο χημικής αναγωγής, καθώς και στο πλαίσιο μεταλλουργικής και ηλεκτρολυτικής κατεργασίας. Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν επίσης την ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται κυρίως στο πλαίσιο χημικής αναγωγής, καθώς και στο πλαίσιο μεταλλουργικής και ηλεκτρολυτικής κατεργασίας.

(β) Ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμικής ενέργειας που δημιουργείται κατά την παραγωγή της πρώτης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν, για λόγους περιβαλλοντικής πολιτικής, να επιβάλουν στα προϊόντα αυτά φορολογία χωρίς να υποχρεούνται να τηρούν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που θεσπίζονται από την παρούσα οδηγία. Στην περίπτωση αυτή, το ύψος αυτών των φόρων δεν θα λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου της τήρησης του ελαχίστου επιπέδου φορολογίας επί της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας που καθορίζεται από το άρθρο 9 της παρούσας οδηγίας.

(γ) Ενεργειακά προϊόντα που διατίθενται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές εκτός των ιδιωτικών πτήσεων αναψυχής στο βαθμό που τα προϊόντα αυτά απαλλάσσονται υποχρεωτικά βάσει διεθνών υποχρεώσεων.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως “ιδιωτική πτήση αναψυχής” νοείται η χρησιμοποίηση αεροσκάφους από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο το χρησιμοποιεί βάσει μισθώσεως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς, και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής αυτής της απαλλαγής στις προμήθειες καυσίμου αεριωθουμένων (κωδικός 2710 00 51 της ΣΟ).

(δ) Ενεργειακά προϊόντα που διατίθενται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τη ναυσιπλοΐα στα ύδατα της Κοινότητας (συμπεριλαμβανομένης της αλιείας), εκτός από την περίπτωση της χρησιμοποίησής τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “ιδιωτικά σκάφη αναψυχής” νοούνται οποιαδήποτε σκάφη που χρησιμοποιούνται από τον ιδιοκτήτη τους ή από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει τη χρήση τους δυνάμει μίσθωσης ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα όταν δεν πρόκειται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής ή για τις ανάγκες των δημόσιων αρχών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής των απαλλαγών που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σημεία γ) και δ), στις διεθνείς και ενδοκοινοτικές μεταφορές. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορούν να επιβάλλουν χαμηλότερο επίπεδο φορολογίας από το προβλεπόμενο στην παρούσα οδηγία. Επιπλέον, αν ένα κράτος μέλος έχει συνάψει διμερή συμφωνία με άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει την εφαρμογή των απαλλαγών που προβλέπονται από την παράγραφο 1, σημεία γ) και δ), του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

1. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν πλήρεις ή μερικές απαλλαγές ή μειώσεις του επιπέδου της φορολογίας στα ακόλουθα:

- (α) στα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται υπό φορολογικό έλεγχο στον τομέα των προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη πιο φιλικών προς το περιβάλλον προϊόντων ή αφορούν καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές,
- (β) στα ενεργειακά προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 1507 έως 1518, 2207 20 00 και 2905 11 00, 4401 και 4402 της ΣΟ,
- (γ) στις μορφές ενέργειας με ηλιακή, αιολική, παλιρροιακή, γεωθερμική ή υδραυλική προέλευση ή προερχόμενες από μετασχηματισμό της βιομάζας,
- (δ) στις μορφές ενέργειας με υδραυλική προέλευση που παράγονται σε υδροηλεκτρικές εγκαταστάσεις των οποίων το δυναμικό είναι μικρότερο των 10 MW,
- (ε) στη θέρμανση που δημιουργείται στο πλαίσιο της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας,
- (στ) στα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τη σιδηροδρομική μεταφορά προϊόντων και επιβατών,
- (ζ) στα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τη ναυσιπλοΐα σε εσωτερικές πλωτές οδούς εκτός από την περίπτωση της χρησιμοποίησής τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής,
- η) στο φυσικό αέριο σε κράτη μέλη όπου η αντίστοιχη αγορά βρίσκεται στο στάδιο της ανάπτυξης, και για όσο χρονικό διάστημα το μερίδιο του φυσικού αερίου δεν υπερβαίνει το 10% της αγοράς ενεργειακών προϊόντων για οικιακή και βιομηχανική χρήση, ενώ η σχετική περίοδος δεν μπορεί να υπερβεί τα 10 έτη μετά από τη θέση σε ισχύ της οδηγίας αυτής.

2. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εφαρμόζουν τις απαλλαγές ή μειώσεις του επιπέδου φορολογίας που αναφέρεται στο παρόν άρθρο με μερική ή πλήρη επιστροφή του ποσού του καταβληθέντος φόρου.

3. Η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με τις φορολογικές, οικονομικές, γεωργικές, ενεργειακές, βιομηχανικές και περιβαλλοντικές πτυχές των απαλλαγών και μειώσεων που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, σημείο β), πριν από την 1η Ιανουαρίου 2001 και θα υποβάλει προτάσεις σχετικά με το κατά πόσον πρέπει να καταργηθούν, να τροποποιηθούν ή να παραταθούν.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιστρέφουν εν όλω ή εν μέρει το ποσό του καταβληθέντος φόρου σε σχέση με νέες επενδυτικές δαπάνες που πραγματοποίησε μία επιχείρηση για να βελτιώσει την αποτελεσματική χρησιμοποίηση της ενέργειας, ενώ το ποσό του επιστρεφόμενου φόρου δεν μπορεί να είναι ανώτερο του 50% του αναληφθέντος επιλέξιμου κόστους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιστρέφουν εν όλω ή εν μέρει το ποσό του φόρου που έχει καταβάλει μία επιχείρηση επί οποιουδήποτε μέρους του ενεργειακού κόστους που δεν συνδέεται με το κόστος μεταφοράς και που υπερβαίνει το 10% του συνολικού της κόστους παραγωγής.

Πάντως, όταν το προαναφερθέν ενεργειακό κόστος μιας επιχείρησης υπερβαίνει το 20% του συνολικού της κόστους παραγωγής, τα κράτη μέλη επιστρέφουν όλο τον φόρο που κατέβαλε η επιχείρηση επί του τμήματος του μη συνδεδεμένου με τις μεταφορές κόστους το οποίο υπερβαίνει το 10% του συνολικού της κόστους παραγωγής.

Το καθαρό ποσό του φόρου που καταβάλλει μια επιχείρηση μετά τις επιστροφές βάσει των δύο προηγούμενων παραγράφων δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 1% της αξίας των πωλήσεών της.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επιστρέφουν στον παραγωγό εν όλω ή εν μέρει το ποσό του φόρου που έχει καταβάλει ο καταναλωτής επί της ηλεκτρικής ενέργειας και της θερμικής ενέργειας που δημιουργείται κατά την παραγωγή ηλεκτρισμού, εφόσον πρόκειται για ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τα προϊόντα που αναφέρονται από το άρθρο 14, παράγραφος 1, σημεία β), γ) και δ).

Άρθρο 16

1. Εκτός από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στα προηγούμενα άρθρα, τα κράτη μέλη μπορεί να εξουσιοδοτηθούν να χορηγήσουν, για λόγους ειδικής πολιτικής και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, απαλλαγές ή μειώσεις των επιπέδων φορολογίας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Συγκεκριμένα, μπορεί να επιτραπεί σε ένα κράτος μέλος να εφαρμόζει επίπεδα φορολογίας για τα καύσιμα κίνησης ύψους μεταξύ 100% και 60% των ελαχίστων επιπέδων που ορίζονται από την παρούσα οδηγία όταν θεσπίζει ή τροποποιεί, κατά τρόπο που να μην εισάγει διακρίσεις, ειδικά συστήματα φορολογίας για τις οδικές μεταφορές που αποσκοπούν στην ανάκτηση του κόστους μεταφοράς, όπως το κόστος για έργα υποδομής, το κόστος που απορρέει από τη συμφόρηση της οδικής κυκλοφορίας και το κόστος για την προστασία του περιβάλλοντος.

2. Το κράτος μέλος που σκοπεύει να εισαγάγει τέτοια μέτρα ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και της παρέχει όλες τις συναφείς ή αναγκαίες πληροφορίες και μία εκτίμηση των αναμενόμενων συνεπειών του μέτρου.

Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, την ανάγκη να διασφαλισθεί ο θεμιτός ανταγωνισμός, την κοινοτική πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος, καθώς και, κατά περίπτωση, την πολιτική των μεταφορών.

3. Για τις εγκρίσεις που χορηγούνται βάσει του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1, πρέπει να εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία.

Το μέτρο μπορεί να επιτραπεί, για διάστημα τριών ετών με δυνατότητα παρατάσεως, χρησιμοποιώντας τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι οι απαλλαγές ή μειώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν είναι δυνατό να διατηρηθούν πλέον, ιδιαίτερα από άποψη θεμιτού ανταγωνισμού ή εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ή για λόγους που αφορούν την κοινοτική πολιτική στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος, θα υποβάλει σχέδιο για τη λήψη των ενδεικνυόμενων μέτρων στην

επιτροπή για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Η απόφαση επί του σχεδίου των ενδεικνυόμενων μέτρων λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Σε κάθε περίπτωση, εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και στη συνέχεια ανά τριετία, η κατάσταση σχετικά με τις απαλλαγές ή μειώσεις που έχουν επιτραπεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 θα εξετάζεται βάσει έκθεσης της Επιτροπής. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, θα καθορίζεται εάν ορισμένες ή όλες από αυτές θα καταργηθούν, θα τροποποιηθούν ή θα επεκταθούν.

4. Για τις εγκρίσεις που χορηγούνται βάσει του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1, πρέπει να εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία.

Το μέτρο μπορεί να επιτραπεί βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης

Η Επιτροπή ελέγχει τον αντίκτυπο των αποφάσεων που λαμβάνονται βάσει των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή αυτών των μέτρων ανά τριετία. Για τις προτάσεις της Επιτροπής που αφορούν την κατάργηση ή την τροποποίηση των υφιστάμενων εγκρίσεων ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

5. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εφαρμόσουν τις απαλλαγές ή μειώσεις του επιπέδου φορολογίας που αναφέρεται στο παρόν άρθρο επιστρέφοντας εν όλω ή εν μέρει το ποσό του καταβληθέντος φόρου.

IV. Κατοχή και κυκλοφορία προϊόντων

Άρθρο 17

1. Μόνο τα ακόλουθα ενεργειακά προϊόντα υπόκεινται στις διατάξεις των Τίτλων II έως IV της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ:

- (α) προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 1507 έως 1518 της ΣΟ όταν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ή διατίθενται προς πώληση ως καύσιμα κινητήρων,
- (β) προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 2207 20 00 της ΣΟ όταν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ή διατίθενται προς πώληση ως καύσιμα κινητήρων,
- (γ) προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2707 10, 2707 20, 2707 30 και 2707 50 της ΣΟ,
- (δ) προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2710 00 11 έως 2710 00 78 της ΣΟ. Ωστόσο, για τα προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2710 00 21, 2710 00 25 και 2710 00 59 της ΣΟ, οι διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο και την κυκλοφορία ισχύουν μόνο για τη χύδην εμπορική κυκλοφορία,

- (ε) προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2711 της ΣΟ (εξαιρουμένων των κωδικών 2711 11 00, 2711 21 00 και 2711 29 00),
- (στ) προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 2901 10 της ΣΟ,
- (ζ) προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 και 2902 44 της ΣΟ,
- (η) προϊόντα που εμπίπτουν στον κωδικό 2905 11 00 της ΣΟ, όταν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ή διατίθενται προς πώληση ως καύσιμα κινητήρων.

2. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι άλλα ενεργειακά προϊόντα εκτός αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, διατίθενται προς πώληση ή χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων ή κατ' άλλον τρόπο προκαλούν φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, θα ενημερώσει πάραυτα την Επιτροπή. Η Επιτροπή θα διαβιβάσει την κοινοποίηση στα άλλα κράτη μέλη εντός μηνός από την παραλαβή της. Στη συνέχεια θα ληφθεί απόφαση σχετικά με το κατά πόσον τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να υπαχθούν στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, βάσει διμερών συμφωνιών, να μην εφαρμόζουν ορισμένα ή όλα τα μέτρα που προβλέπονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ σχετικά με ορισμένα ή όλα τα ανωτέρω προϊόντα, στο βαθμό που δεν καλύπτονται από το άρθρο 6 της οδηγίας. Οι συμφωνίες αυτές δεν επηρεάζουν τα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη σε αυτές. Όλες αυτές οι διμερείς συμφωνίες θα κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η οποία θα ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.

V. Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του φόρου

Άρθρο 18

1. Εκτός από τις γενικές διατάξεις οι οποίες καθορίζουν τη γενεσιουργό αιτία του φόρου και τις διατάξεις σχετικά με τους όρους καταβολής που προβλέπονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ, ο φόρος επί των ενεργειακών προϊόντων καθίσταται επίσης απαιτητός κατά την επέλευση των γενεσιουργών αιτιών που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η λέξη "παραγωγή" που περιλαμβάνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ θεωρείται ότι περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, την "εξόρυξη".

3. Η κατανάλωση ενεργειακών προϊόντων σε μία εγκατάσταση παραγωγής ενεργειακών προϊόντων που εμπίπτουν στους κωδικούς 2707, 2709 έως 2715, 2901, 2902 38 11 και 3817 της ΣΟ δεν θεωρείται ως γενεσιουργός αιτία επιβολής φόρου, εφόσον η κατανάλωση γίνεται για τους σκοπούς της παραγωγής αυτής.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίσουν ότι ο φόρος επί των ενεργειακών προϊόντων καθίσταται απαιτητός όταν διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον κάποιος όρος τελικής χρήσης που προβλέπουν εθνικές διατάξεις για την εφαρμογή μειωμένου επιπέδου φορολογίας ή απαλλαγής.

5. Για την εφαρμογή του άρθρου 6 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ και όσον αφορά την ηλεκτρική ενέργεια, τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρούν, σε οποιοδήποτε στάδιο της, τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας ως ελεύθερη προς κατανάλωση.

Άρθρο 19

Σε περίπτωση μεταβολής ενός ή περισσότερων φορολογικών συντελεστών, μπορεί να επιβληθεί αυξημένη ή μειωμένη φορολογία στα αποθέματα ενεργειακών προϊόντων που έχουν ήδη διατεθεί προς κατανάλωση.

Άρθρο 20

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιστρέφουν τους φόρους που έχουν ήδη καταβληθεί για ενεργειακά προϊόντα που έχουν μολυνθεί ή έχουν αναμιχθεί τυχαία και τα οποία έχουν επιστραφεί σε φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση.

Άρθρο 21

1. Τα ενεργειακά προϊόντα που έχουν διατεθεί προς κατανάλωση σε ένα κράτος μέλος και τα οποία περιέχονται στις συνήθεις δεξαμενές εμπορικών οχημάτων με κινητήρα και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα από τα εν λόγω οχήματα, καθώς και τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για τη λειτουργία των συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα ειδικά εμπορευματοκιβώτια που μεταφέρονται από αυτά τα οχήματα, δεν υπόκεινται σε φορολογία σε κανένα άλλο κράτος μέλος.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως “συνήθεις δεξαμενές” νοούνται οι σταθερές δεξαμενές καυσίμων που είναι απευθείας συνδεδεμένες με τον κινητήρα ή/και με βοηθητικό εξοπλισμό που πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές (που αφορούν τις δεξαμενές καυσίμων) της οδηγίας 34/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 70/221/ΕΟΚ. Η συνολική χωρητικότητα των σταθερών δεξαμενών δεν θα υπερβαίνει τα 1.500 λίτρα ανά μονάδα μεταφοράς και η χωρητικότητα των δεξαμενών που είναι εγκατεστημένες σε ρυμουλκούμενο όχημα δεν θα υπερβαίνει τα 500 λίτρα. Οι βοηθητικές δεξαμενές που είναι εγκατεστημένες σε ελκυστήρες θεωρούνται απευθείας συνδεδεμένες ακόμη και αν το καύσιμο πρέπει να διέλθει μέσω της κανονικής δεξαμενής λειτουργίας. Οι βοηθητικές δεξαμενές που είναι εγκατεστημένες σε ρυμουλκούμενα οχήματα ενδέχεται να τροφοδοτούν μόνον τον εξοπλισμό που φέρουν τα ρυμουλκούμενα οχήματα. Το καύσιμο μπορεί επίσης να μεταφέρεται σε φορητά δοχεία καυσίμου, αλλά στην περίπτωση αυτή η ποσότητα του καυσίμου δεν πρέπει να ξεπερνά τα 60 λίτρα ανά όχημα.

Ως “ειδικά εμπορευματοκιβώτια” νοούνται τα εμπορευματοκιβώτια που διαθέτουν ειδικά σχεδιασμένο εξοπλισμό για συστήματα ψύξης, συστήματα οξυγόνωσης, συστήματα θερμομόνωσης ή άλλα συστήματα.

VI. Τελικές διατάξεις

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας την πρώτη Ιανουαρίου κάθε έτους και μετά από κάθε τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας. Ιδιαίτερα, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβαν και τους όρους που εφάρμοσαν προκειμένου να διασφαλίσουν την ουδετερότητα του φόρου όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

2. Όταν τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη εκφράζονται σε μονάδες μέτρησης διαφορετικές από αυτές που ορίζονται για κάθε προϊόν στα άρθρα 6 έως 9, τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης τα αντίστοιχα επίπεδα φορολογίας μετά τη μετατροπή τους στις μονάδες αυτές.

Άρθρο 23

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνουν δυνάμει του άρθρου 5, του άρθρου 7, παράγραφος 2, σημείο ε), του άρθρου 13, παράγραφος 2, του άρθρου 14 και του άρθρου 15 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα μέτρα όπως οι φορολογικές απαλλαγές, οι μειώσεις φόρου, η αναστολή πληρωμής του φόρου και οι επιστροφές φόρου που προβλέπονται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, ενδέχεται να αποτελούν κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 92 της Συνθήκης και, στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Οι πληροφορίες που παρέχονται στην Επιτροπή βάσει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας δεν απαλλάσσουν τα κράτη μέλη από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

3. Η υποχρέωση ενημέρωσης της Επιτροπής βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου για τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 5 της παρούσας οδηγίας δεν απαλλάσσουν τα κράτη μέλη από οποιεσδήποτε υποχρεώσεις κοινοποίησης που απορρέουν από τις διατάξεις της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ της 28ης Μαρτίου 1983.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1997. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή πάραυτα.

Κατά τη θέσπιση των ανωτέρω μέτρων από τα κράτη μέλη, οι σχετικές διατάξεις περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις βασικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25

Καταργούνται οι οδηγίες 92/81/ΕΟΚ και 92/82/ΕΟΚ.

Άρθρο 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΝ 1/01/1998, ΤΗΝ 1/01/2000 ΚΑΙ ΤΗΝ 1/01/2002

I: ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡΩΝ

	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/1998	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/2000	Ελάχιστα επίπεδα-στόχοι φορολογίας την 1/01/2002
Βενζίνη (ECU ανά 1000 l)	417	450	500
Πετρέλαιο ντήζελ (ECU ανά 1000 l)	310	343	393
Κηροζίνη (ECU ανά 1000 l)	310	343	393
Υγραέριο (ECU ανά 1000 kg)	141	174	224
Φυσικό αέριο (ECU ανά γίγα joule)	2,9	3,5	4,5

II: ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 7, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/1998	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/2000	Ελάχιστα επίπεδα-στόχοι φορολογίας την 1/01/2002
Πετρέλαιο ντήζελ (ECU ανά 1000 l)	32	37	41
Κηροζίνη (ECU ανά 1000 l)	30	35	39
Υγραέριο (ECU ανά 1000 kg)	41	48	53
Φυσικό αέριο (ECU ανά γίγα joule)	0,3	0,6	1,1

III: ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/1998	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/2000	Ελάχιστα επίπεδα φορολογίας την 1/01/2002
Θερμαντικό πετρέλαιο ντίζελ (ECU ανά 1000 l)	21	23	26
Βαρύ πετρέλαιο κωδικός 27100074 της ΣΟ (ECU 1000 kg)	18	23	28
Άλλες μορφές βαρέος πετρελαίου κωδικός 2710 της ΣΟ	22	28	34
Κηροζίνη (ECU ανά 1000 l)	7	16	25
Υγραέριο (ECU ανά 1000 kg)	10	22	34
Φυσικό αέριο (ECU ανά γίγα joule)	0,2	0,45	0,7
Στερεά ενεργειακά προϊόντα (ECU ανά γίγα joule)	0,2	0,45	0,7
Ηλεκτρική ενέργεια (ECU ανά Mw/h)	1	2	3

ISSN 0254-1483

COM(97) 30 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

09 12 14

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-97-056-GR-C

ISBN 92-78-16114-4

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο